Lieta Nr. 1A2936719/10
ECLI:LV:RLPT:2019:1120.1A29036719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 20. novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese **V. Freimane**
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods: /personas kods/ (turpmāk arī Iesniedzējs), sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk arī Iestāde) 2019.gada 13.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1887 (turpmāk arī Lēmums).

Aprakstošā daļa

2019.gada 26.jūlijā Iesniedzējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. GA14242100 (turpmāk arī Protokollēmums) par to, k a 2019.gada 30.jūnijā plkst. 15.01 Rīgā, Dienvidu tilta posmā starp nobrauktuvēm uz Maskavas ielu un Krasta ielu, J.Čakstes gatves virzienā transportlīdzeklis BMW 525, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) pārvietojās ar ātrumu 87 km/h, lai gan ceļa posmā atļautais ātrums bija 70 km/h, pārkāpjot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 102.punktu, izdarot administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{8} panta ceturtajā daļā, Iesniedzējam uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā.

Iesniedzējs Protokollēmumu pārsūdzēja un ar Iestādes Lēmumu Protokollēmums atstāts negrozīts, Iesniedzēja sūdzība noraidīta.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2019.gada 9.oktobrī saņemta Iesniedzēja sūdzība par Lēmumu (turpmāk - Sūdzība), kurā norādīts, ka Lēmumu uzskata par prettiesisku un Iesniedzēja tiesības aizskarošu turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Saskaņā Lēmumā norādīto, Iesniedzējam piederoša automašīna ceļa posmā Rīgā, pa Dienvidu tiltu posmā starp nobrauktuvēm uz Maskavas ielu un Krasta ielu, J.Čakstes gatves virzienā 2019.gada 30.jūnijā ir tikusi vadīta pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu un tādejādi ir izdarīts LAPK 149.^{8} panta ceturtajā daļā norādītais administratīvais pārkāpums. Iesniedzējs uzskata, ka Iestāde nepamatoti nav piemērojusi Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas noteikumus.

Sūdzībā norādīts, ka automašīna 2019.gada 30.jūnijā ar 2019.gada 30.jūnija līgumu ir iznomāta privātpersonai /pers. B/ (turpmāk arī Persona) ID karte /numurs/, tikai Persona saskaņā ar līguma 3.5. punkta noteikumiem ir tiesīga vadīt konkrēto automašīnu. Iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Lēmumu. Sūdzībā norādīts, ka pielikumā pievienota līguma kopija, pilnvaras kopija, */pers. B/* personu apliecinoša dokumenta kopija, Personas autovadītāja apliecības kopija, Lēmuma kopija un Sūdzības noraksts.

Tiesā nav saņemti Iestādes paskaidrojumi.

Ar 2019.gada 15.oktobra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses Lēmumu pieņemta Sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2019.gada 7.novembrim - no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti lietas dalībnieku lūgumi.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi Sūdzības pamatojumu, Lēmuma motivāciju, atzīst, ka Lēmums ir likumīgs un pamatots, savukārt Sūdzība ir noraidāma.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē LAPK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši LAPK 289.^{13} trešajai daļai ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot Sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Lēmuma pamatojumu kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošajām ziņām par administratīvā pārkāpuma lietas faktiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa Lēmuma pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas Iestādes Lēmuma motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus par Sūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 102.punktam ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99.punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

Savukārt LAPK 149.^{8} panta ceturtā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", izsaka brīdinājumu vai

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otro un vienpadsmito daļu administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) (..), ja šā panta otrajā daļā minētā persona nav vadījusi transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta divpadsmitās daļas nosacījumiem, ja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekli ir vadījis šā panta otrajā daļā minētās personas norādītais transportlīdzekļa vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta otrajā daļā minētajai personai un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam. Šādā gadījumā saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē pārkāpumu uzskaites punktu piemērošanu, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā tiek reģistrēti pārkāpumu uzskaites punkti.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.panta piektajai daļai, administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem (..). Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 289.[6]panta septītā un astotā daļa noteic, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

*"*Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums*"(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 11.apakšpunkts)*.

Izvērtējot Protokollēmumu, Sūdzību, tai pielikumā pievienotos dokumentus kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, nepārprotami secināms, un to Sūdzībā nenoliedz Iesniedzējs - Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā Iesniedzēja īpašumā esošais Transportlīdzeklis izdarīja administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts LAPK 149.[8] panta ceturtajā daļā.

Lēmumā ir norādīts, ka Iesniedzējs nav iesniedzis Iestādē ziņas par Personas vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti, līdz ar to Iestādei nebija pamata piemērot sodu Personai.

Savukārt Iesniedzējs sūdzībā par Protokollēmumu un Sūdzībai pievienojis Līguma kopiju, pilnvaras kopiju, ar kuru Iesniedzējs pilnvarojis /pers. C/, dzimušu /datums/, rīkoties ar pilnvardevējam piederošajiem jebkura veida transportlīdzekļiem, Personas datus apliecinoša dokumenta kopiju un, kā Sūdzībā norādījis Iesniedzējs, Personas autovadītāja apliecības kopiju.

Tiesas ieskatā minētais Iesniedzēja arguments ir kļūdains. No administratīvā pārkāpuma lietai pievienotajiem dokumentiem tiesai nerodas šaubas par to, ka Persona ir ārzemnieks, līdz ar to Iesniedzējam bija jānorāda sūdzībā Iestādei Personas vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti.

Tiesa nekonstatē, ka Sūdzībai būtu pievienota Personas autovadītāja apliecības kopija, jo dokuments, kurš Sūdzībā apzīmēts kā "*autovadītāja apliecības kopija*", ir dokuments ar nosaukumu "*The Public Services Card*" un ir "Sabiedrisko pakalpojumu karte", kas neatbilst transportlīdzekļa vadītāja apliecības standartformātam un neaizvieto transportlīdzekļa vadītāja apliecību.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Iesniedzējs nav iesniedzis Iestādē un nav pievienojis Sūdzībai ziņas par Personas vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti, kā tas ir paredzēts Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta vienpadsmitajā daļā. Tādejādi nav konstatējami Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta divpadsmitajā daļā paredzētie apstākļi un Iestādei nebija pamata saukt pie administratīvās atbildības Personu.

Iesniedzēja ieskatā, konkrētajā gadījumā viņš nav saucams pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, jo Protokollēmumā norādītajā laikā ar līgumu Transportlīdzeklis bija iznomāts */pers. B/* un saskaņā ar līguma noteikumiem, tikai viņš ir tiesīgs vadīt Transportlīdzekli.

Sūdzībai pievienotā 2019.gada 30.jūnija Līguma par automašīnas nomu, kas noslēgts starp Iesniedzēja pilnvaroto pārstāvi un Personu (turpmāk - Līgums) 3.5.punkts noteic: "*Automašīnu ir tiesības lietot tikai īrniekam, pretējā gadījumā īrnieks uzņemas atbildību par jebkurām sekām"*, savukārt Līguma 4.5 apakšpunkts paredz: "*Automašīnas īres laikā izīrētājs nenes atbildību par īrnieku izdarītajiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kā arī par tiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, par kuriem ir uzlikti administratīvie sodi. Šos sodus īrnieks apņemas apmaksāt patstāvīgi 5 (piecu) dienu laikā, pretējā gadījumā īrnieks apņemas segt izīrētājam radītos zaudējumus pieckārtīgā apmērā"*, savukārt Līguma 6.1 punkts paredz: "*Visus strīdus un domstarpības, kuras rodas sakarā ar šī līguma izpildi, puses risina sarunu ceļā. Ja 5 darba dienu laikā vienošanās netiek panākta, puses ir tiesīgas griezties tiesā*".

Tādejādi konstatējams, ka ar Līgumu Persona apņēmās apmaksāt administratīvos sodus patstāvīgi piecu dienu laikā vai segt zaudējumus pieckārtīgā apmērā, savukārt nepanākot vienošanos Līgumā noteiktajā kārtībā un laikā, izīrētājam (Iesniedzēja pilnvarotajam pārstāvim) ir tiesības vērsties tiesā civiltiesiskā kārtībā.

Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka Iesniedzējs nebūtu konstatētā administratīvā pārkāpuma subjekts.

Lai gan Iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā jau izvērtējusi Iesniedzēja norādītos argumentus, visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, tādejādi ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvo pārkāpuma sastāvs. Līdz ar to Iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Tāpat tiesa atzīst, ka Iesniedzējs Sūdzībā nav lūdzis vērtēt viņam piemērotā soda veidu.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, konstatē, ka Iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā nav pieļāvusi procesuālos

pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai. Šādos apstākļos Iestādes Lēmums atstājams negrozīts, bet Iesniedzēja Sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 9., 243., 244., 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods: /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 13.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1887.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 13.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1887.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts 2019.gada 20. novembrī un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 21.novembrī.

Tiesnese **V.Freimane**